

przedstawia przewrotną komedię w oparach haszyszu

BABCIA GANDZIA

Reżyseria Jérôme Enrico
Francja 2012, 87 min.

Nowy diler na mieście!

W KINACH OD 26 GRUDNIA 2013

DYSTRYBUCJA

Aurora Films

Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa, Poland, tel. +48 22 405 41 46

Dystrybucja: Anna Dziewulska e-mail: dystrybucja@gingercore.pl

PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: ul. Radziwie 7 lok U03B, 01-164 Warszawa

Media & PR - Małgorzata Borychowska tel. 696 485 303, e-mail: malgosia@meteorafilms.pl

Marketing - Katarzyna Kobylińska tel. 600 051 516, e-mail: kasia@meteorafilms.pl

AURORA FILMS
przedstawia produkcję
Légende we współpracy z Gaumont i France 2 Cinéma

BABCIA GANDZIA

Tytuł oryginalny: PAULETTE

w reżyserii Jérôme Enrico

Twórcy filmu:

Scenariusz : Jérôme Enrico we współpracy z Laurie Aubanel, Cyrilem Rambour i Biancą Olsen

Zdjęcia: Bruno Privat

Montaż: Antoine Vareille

Muzyka: Michel Ochowiak

Scenografia: Christophe Thiollier

Produkcja: Ilan Goldman, Catherine Morisse

Występują:

Bernadette Lafont **Babcia Gandzia**

Carmen Maura **Maria**

Dominique Lavanant **Lucienne**

Françoise Bertin **Renée**

André Penvern **Walter**

Pascal N'Zonzi **Ojciec baptysta**

Paco Boublard **Vito**

Soufiane Guerrab **Zak**

i inni

Nagrody/Festiwale:

2013 – Nagroda Publiczności na Transatlantyk Festival Poznań

2012, 14 października – Festiwal Filmów Francuskich w Lizbonie, Nagroda Publiczności (światowa premiera).

Bernadette Lafont, odtwórczyni roli Paulette o filmie „Babcia Gandzia”:

*Jaka była moja pierwsza reakcja po przeczytaniu scenariusza filmu „Babcia Gandzia”? **Zaczęłam turlać się ze śmiechu na mojej kanapie! I od razu chciałam zagrać w tym filmie!** Uwiodła mnie wspaniała równowaga pomiędzy humorem a społeczną wrażliwością, która nie popada w naiwność i banalne rozwiązania. Później dowiedziałam się, że scenariusz powstał przy udziale młodych ludzi - ich świeżego spojrzenia, w czasie warsztatów twórczych z jego przyszłym reżyserem.*

*Przewrotna amoralność głównej bohaterki przypadła mi do gustu. Nawet jeśli wydaje się czasami szalona, to niejedną podobną kobietę można spotkać w dzisiejszym społeczeństwie... **Moja bohaterka jest skrzywdzona przez życie, ale nie pokonana.** Jej duch walki i odwaga pozwalają mi bronić jej postaci, mimo że nie postępuje zgodnie z prawem, przeklina swoją rodzinę, miewa radykalne poglądy... Podoba mi się to, że ta stara, biedna kobieta nie poddaje się swojemu losowi.*

Trudno mi było odrzucić moje maniery, dbałość o wygląd i staranną fryzurę i zagrać babcie Gandzię. Bałam się, że moja „dojrzała”, by to delikatnie określić, twarz wystraszy widza. Na szczęście rewelacyjny operator – Bruno Privat w najważniejszych scenach pięknie zbudował kadry a delikatnym światłem złagodził „gębę” Paulette.

Opis filmu:

Paulette od śmierci męża mieszka samotnie na przedmieściach Paryża. Cukiernię, którą dawniej prowadziła, przerobiono na japońską restaurację, a ona sama nie jest w stanie utrzymać się z głodowej emerytury. Bohaterce, granej przez **Bernadette Lafont** (dawna **muza François Truffaut**), daleko jednak do typowej, uroczej staruszki. Pełno w niej jadu i niechęci do imigrantów. Jest skłócona z własną córką, która poślubiła czarnoskórego policjanta a wnuk z tego związku to jej powód do wstydu. Nic nie jest w stanie jej pocieszyć ani nikt uciszyć. Dopiero perspektywa utraty mieszkania zmienia jej nastawienie do otoczenia a film zamiast mrocznym, społecznym dramatem, szybko staje się **dynamiczną komedią, pełną niepoprawnych politycznie gagów.**

Przedmieścia to miejsce, gdzie wszystko jest możliwe. W czasie policyjnego pościgu diler wyrzuca dużą paczkę haszyszu, która ląduje wprost w rękach Paulette. Staruszka bierze byka za rogi - postanawia skorzystać z możliwości nieoczekiwanego zarobku. Twardo negocjuje z miejscowym gangsterami i w zamian za pomoc w dystrybucji obiecuje być ich przykrywką. Taki układ pozwala Paulette rozkręcić domowy interes – sprzedaż przepysznych wypieków z dominującą w smaku nutą konopi. Pomagają jej w tym trzy postrzelone koleżanki, razem tworzące wręcz **montypytonowski gang starszych pań.** Tak jak klienci ciastami, Paulette rozkoszuje się swoim nowym życiem, w którym „i zarabia pieniądze, i spotyka świetnych ludzi”...

Żywiolowa komedia Jérôme Enrico to prawdziwy koncert aktorski. Odtwórczyni tytułowej roli towarzyszą **Carmen Maura - gwiazda filmów Pedro Almodóvara** i dama francuskiej komedii - Dominique Lavanant. „Babcia Gandzia” uwiiodła publiczność i zdobyła nagrodę na Francuskim Festiwalu Filmowym w Lizbonie a **pokazy kinowe we Francji zgromadziły już ponad milion widzów.**

Prasa o „Babci Gandzi”:

Kuszący kąsek rozrywki. Prosta i szczerza komedia, nie powodująca niestrawności.

„La Critiquerie”

Niezwykły koncert aktorski.

„evene.fr”

Wielki wybuch radości. Chcemy więcej!

Jean Roy, „L'Humanité”

Zaskakująca! Eksplozja śmiechu!

„Paris Match”

Oglądanie gry Bernadette Lafont to rozkosz; nie mniejsza od produkowanych przez nią wypieków.

„Montreal Gazette”

Biogram:

Jérôme Enrico – reżyser i scenarzysta

Syn nowofalowego reżysera **Roberta Enrico** (laureata Złotej Palmy z 1962 roku). Debiutował na początku lat osiemdziesiątych krótkometrażowym filmem „Le rat noir d'amérique”, nominowanym w 1981 roku do Cezara. Był asystentem wielu reżyserów m. in Roberta Altmana i współautorem licznych scenariuszy telewizyjnych i dokumentalnych. Swoją pierwszy pełnometrażowy film – kryminał „L'orgine du monde” wyreżyserował w 2001 roku. Od kilkunastu lat uczy scenopisarstwa w Szkole Filmowej ESEC w Paryżu. To właśnie z trójką swoich studentów napisał scenariusz filmu „Babcia Gandzia”.